56e jaar. — Nr 46. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden. Zaterdag, 17 April 1909.

Men schrijft in te Tongeren bij V. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **Groote Markt, te Tongeren.**

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week : 6 fr. per jaar.
Twee » 5 »
Een » 4 »

Een blad afzonderlijk 10 centiemen

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad betrank den drukregel.

EERSTE BLAD

TONGEREN, DEN 17 APRIL 1909.

M. de Burggraaf Desmaisières en de wet over de beperking van het werk in de Mijnen.

De liberale dagbladen, die ongeneesbare lostbollen, in het Beknopt Verslag gezien hebbende dat de naam van M. den Burggraaf Desmaisières voortkwam tusschen die der leden welke gestemd hebben tegen het wetsontwerp, de werkuren in de Mijnen beperkend, hebben eronmiddellijk gebruik van gemaakt om onzen achtbaren Volksvertegenwoordiger aan te randen.

Zij hebben zelfs geen enkel oogenblik nagedacht, hoe weinig waarschijnlijk deze stemming was, mits zij volkomen tegenstrijdig was met degene welke M. de Burggraaf Desmaisières den 6 Maart 1907 uitbracht, door het amendement Hellputte, aan de wet over de Mijnen, te stemmen.

Iedereen weet nochtans dat, te midden van het gerucht dikwijls verzissingen geschieden bij het opnemen der stemmingen van de Kamer en dat er, alle oogenblikken, teekenwijzingen geschieden.

Daar de Kamer in verlof is, zal men, deze maal, de bevatting der parlementaire werkzaarheden moeten afwachten om zulks te den.

Ernstige meschen zouden hunne verwondering hebben kunnen betoonen, doch zij zoden er, van hun zelven, bijgevoegd hebben dat zulks eene vergissing moeg geweest zijn.

Onze goedliberalen, die nooit nadenken, hebbe zelfs geenen den minsten twijfel gehs over de echtheid van de stemming.

Hoeveel attelooze volzinnen zij zich hadden kunnen besparen !

DE MENSCHENETERIJ IN CONGO.

Dr Eldrdo Baccari, geneesheer der Italiaansche oorlogsvloot, die eene reis in Congo dd, heeft daarover een boek uitgegeven waarin hij de volgende bijzonderheden meedeelt over de menscheneterij in dit nd.

In stjd met hetgeen men zou gelooven, ise menscheneterij in Congo niet te wijtl aan de wreedheid der inboorlingen, it is eenvoudig een gebruik, ontstaan oor de behoefte aan vleeschvoedsel, dt volkomen in de gewoonten ingeworld is, te meer daar de inboorlingen er bzonder smaak in vinden Zij zeggen dat et menschenvleesch het edelste van allevoedsels is ; zij noemen dat « vleesch da spreekt » en de vijanden in de gevechte gedood, noemen zij eenvo dig «wild». D congoleesche negers eten huns gelijken met dezelfde onverschiltigheid als de europeanen het vleesch van dieren ; zij even er vooral de voorkeur aan, omdat zij het smakelijker vinden.

Nog niet langgeleden, kwam een zwarte onderofficier, sedert verscheidene jaren reeds in dienst bij het congoleesch leger, bij een plaatselijken rechter klagen dat eenige inboorlingen van zijn dorp zijn vader hadden opgeëten, die eenige dagen te voren aan eene ziekte gestorven was.

— Zij hebben gansch alleen mijn vader opgeëten, kloeg hij, zonder er een stukje te willen van geven aan mijne familie, zelfs aan mij niet, die zijn zoon ben !

't Was enkel daarom dat hij kloeg, en hij vroeg alleen gerechtigheid, omdat hij zijn deel in het akelig feestmaal niet gekregen had.

Het beste vleesch, is dat voortkomend van slaven of krijgsgevangenen, die daartoe opzettelijk gemest worden. Wanneer zij vet genoeg zijn, worden zij te koop gesteld, en de liefhebbers kiezen op voorhand het stuk uit, dat zij verlangen. De slachtoffers geven daar gewoonlijk weinig om. Elkeen is voor zijn lot geboren, zeggen zij, en zij geloven dus dat zij geboren zijn om opgeëten te worden. Zij beklagen zich niet eens, daar zij een tijd lang een goed leven mogen leiden om wel vet te worden, terwijl de andere van 's morgends tot 's avonds moeten werken. Wanneer de ongelukkige geslacht is, wordt hij drie dagen in een loopend water gehangen, om het vleesch malscher te doen worden en het vel gemakkelijker te kunnen aftrekken.

Het vleesch wordt nooit ruw geëten, maar gezoden, gebraden of gerookt, en toebereid met een soort van roode peper. De beenderen worden zorgvuldig gebroken om er het merg uit te halen.

De oorlogen van dorp tot dorp, die onder de nietigste voorwendsels uitbreken, hebben voorzid voor d el, menschenvleesch aan de overwinnaars te bezorgen ; het zijn eigendijk menschenjachten Er hebben nooit uitwisselingen van krijgsgevangenen plaats ; men eet ze liever op, nadat zij behoorlijk gemest zijn. De gesneuvelde krijgers worden vooraf opgeëten en vervolgens de gekwetsten Het overblijvend vleesch wordt voor later gerookt.

De vrouwen worden zelden tot zulke feestmalen toegelaten ; zij zijn gelukkig als zij er het een of ander overblijtsel van bekomen of eenige beentjes op te peuzelen krijgen.

Het vleesch van zwakke of misvormde kinderen wordt beschouwd als van mindere kwaliteit, alsook dat van zieken en ouderlingen. Al degenen, die aan de gemeenschap geen dienst kunnen bewijzen, worden vroeg of laat als voedsel gebruikt en er zijn dan ook zekere streken, waar geen blinde, geen gebrekelijke, geen enkele ouderling te vinden is Zelfs de begraven lijken worden niet gespaard. Die der blanken worden wat meer geëerbiedigd, omdat de kerkhoven goed bewaakt worden, en ook omdat de negers hun vleesch wat te flauw vinden. Het vleesch der blanken wordt enkel gezocht, omdat men denkt dat het moed en dapperheid geeft aan degene die ervan eten.

Het zal nog jaren duren, zegt Dr Baccari, eer de plaag der menscheneterij in Midden-Afrika zal uitgeroeid zijn. De beteugelingsmaatregelen kunnen weinig helpen, want, uit vrees voor straffen, gebeurt het thans meestal in het geheim. 't Is veeleer door zedelijke middelen, met de zeden en gebruiken te veranderen, dat men daartoe zal geraken, en 't zijn vooral de missionarissen die, door hunnen weldoenden invloed, den uitslag zullen bekomen.

Gemeenteraad van Tongeren.

Zitting van donderdag 15 April 1909.

Al de leden, behalve MM. schaetzen en Zeegers, zijn aanwezig.

MM. Gillon en Jampler wonen de zitting bij.

De raad gaat over tot de dagorde :

1. Aanbesteding der werken van wijziging en uitbreiding aan het electrisiteit fabriek.

M. VONCKEN had in eene voorgaande zitting gezegd dat, volgens het cohier van lasten, geene aanbesteding voor deze werken moest plaats hebben.

M. GILLON zegt dat deze schikking van het cohier van lasten, niet staande gehouden geworden is ; de raad, ten akkoord met M. Gillon heeft deze wijziging gedaan, welke insgelijks de te ontleenen som verminderde.

De reden dezer wijziging was dat op dit oogenblik geene rechtlijning kon gegeven worden. M. Gillon geeft lezing der briefwisseling welke op dat tijdstip, tusschen M. Siemens en hem gewisseld werd, en waarin de wijzigingen, aan het cohier van lasten toegebracht, opgesomd worden.

De raad houdt zijne stemming van verleden week staande, waardoor M. Christiaens adjudicaris verklaard wordt

Na uitleggingen vanwege M. Gillon, beslist de raad de kwestie van den aankoop van accumulateurs, tot later uit te stellen.

2. Aanbesteding der electrische verlichting in de woning van den Heer Prefet van het Atheneum.

De laagste onderschrijvers, MM. Hubner en Krause, worden adjudicarissen verklaard.

M. VONCKEN vraagt of het niet mogelijk ware de opbrengst der abonnementen aan de electriciteit op eene regelmatigere wijze in te zamelen.

M. JAMPLER zegt dat zulks op geene andere wijze kan geschieden ; er moeten alle maanden 400 huizen bezocht worden Op dit oogenblik zijn er 576 geabonneerden, waarvan 430 aangesloten zijn ; de andere moeten wachten tot het 3e machien geplaatst is.

M. GILLON zegt dat, de vijf eerste maanden, omtrent 15000 fr. in ontvangen gedaan zijn geworden. Hij deelt den raad den volgende cijfers mede :

	Geabon.	Gesloten	Ontvangsten	Kilow.
Nov 1908	117	95.70	1743.95	3897
Dec.	237	186.20	3499.50	8968
Jan 1909	320	244.20	3286.85	7309
Febr	333	264.15	2662.58	5777
Maart.	383	280	2750.00	6137

3. Aanbesteling van het witten der scholen enz. — Goedgekeurd.

4. Verhuring van het huis in 't Begijnhof, tegenover het slachthuis. — *Voorwaarden.*

Op voorstel van M. Van Ormelingen, wordt beslist dit huis publiek te verhuren voor 3, 6 of 9 jaren.

5. Verpachting van de beempten der stadsmolen. — *Akt.* — Goedgekeurt.

6. Verzekering der stadswerkhieden.

M. MODAVE stelt voor deze kwestie uit te stellen tot de stad de electriciteit in regie zal uitbaten ; nu kan zij de noodige inlichtingen niet geven over het getal werkliieden, hun dagloon, enz. — Aangenomen.

MEDEDEELINGEN.

M. Jean Copis-Radar, eigenaar van het Hotel « De Helm » had de toelating gevraagd, op den trottoir, voor zijn huis, drie kolommen te plaatsen, om een balkon te ondersteunen.

Het college had deze toelating geweigerd.

M. Copis laat de raad weten dat hij de stad voor M. den vrederechter daagt, om het bezit — door het College betwist — van den trottoir tot aan de publieke goot op te eischen, en eene som van 100 fr. schade vergoeding te vragen.

De Heer Prefect van het Atheneum laat den raad weten dat verschillende voorwerpen, door ministeriele besluiten voorgeschreven voor het onderwijs der teekenkunst, ontbreken aan de leerlingen der voorbereidende klassen. — De raad zal deze kwestie onderzoeken.

De Eerw. Paters Minderbroeders, die het straatje gelegen achter het koor hunner kerk, in erfpacht hebben, vragen om het overblijvend uiteinde van dit straatje insgelijks in erfpacht te krijgen, om het te verbinden met het huis welk zij aangekocht hebben en aan hun klooster grenst. Dit overblijvend uiteinde vormt een hoek die geen nut oplevert voor het publiek.

De raad beslist dit verzoekschrift naar de commissie te verzenden zich ter plaatse te begeven, en dit punt op de dagorde van eene volgende zitting te brengen.

BUITENLAND.

Frankrijk. — EEN GERSTIGAARD. — De meier van Barney, departement der Vogezen is een volbloed gens en hij wil dat het geweten zij. Wij vertellen dus :

Van Witten Donderdag morgen tot den morgen van Paaschavond worden, zooals men weet, de klokken niet geluid.

Die meier nu, om de katholieken te plagen, heeft op Witten Donderdag doen luiden voor eene burgerlijke begraving, en op Goeden Vrijdag om het begin aan te kondigen van het vleeschbanket aan hetwelk de meier en een aantal geuzen deelnamen.

Welke heldendaad, he ?

Maar is het ook niet kenschetsend dat in een buitendorp een spotfeestmaal wordt gehouden op Goeden Vrijdag — iets wat men enkel in vergeuzde steden zag tot hiertoe ?

Hoe ver moet de vergeuzing in dien Franschen buiten niet gevorderd zijn !

— DE GELUKZALIGVERKLARING VAN JEANNE D'ARC. — Op verlangen van Z. H. den Paus, zullen de Fransche bisschoppen zondag namiddag door Mgr Misiatelli ontvangen worden in de nieuwe schilderijenzaal van het Vatikaan, en vandaar rechtstreeks in de St-Pietershaziliek, om de groote piechtigheid, waarvan Z. H. zal deelnemen, bij te wonen.

De eerste Franschc bedevaarders zijn naar Rome vertrokken en wonden dinsdag in de Sixtijnsche kapel de H. Mis bij, welke door Z. H. den Paus werd opgedragen.

De kardinalen Andrieux, Lucon en Couillié, waren insgelijks bij de plechtigheid aanwezig.

— AARDBEVING IN ALGIERS. — Eene aardbeving is in den nacht van dinsdag tot woensdag gevoeld geworden. De schokken welke van het noorden naar het zuiden gingen, duurden vier seconden. De bevolking was met schrik geslagen.

Engeland. — BOSCHBRANDEN. — Maandag werden er in de omstreken van Aldershot niet min dan twee duizend acht bosch door eenen geweldigen brand vernield. Op min dan een uur had het vuur zich op eene laagte van vijf kilometers en half uitgebreid. Heel het garnizoen van Aldershot werd ontboden om het vernielend element te bestrijden en te overmeesteren, waarin zij slechts, met de hulp der pompiers, 's morgens, ten 8 ure, gelukten. Verscheidene pachthoeven en talrijke huisdieren zijn de prooi der vlam reeds geworden. De oorzaken van den brand zijn niet gekend, doch de vermoedens wegen op een jongeling, die aangehouden is

Duitschland. — MIJNONGELUK — In de koleumijn « Deutscher Kaiser » te Hamborn, zijn bij eene gasontploffing vijf kolendelvers omgekomen.

— DE MISHANDELINGEN IN HET LEGER. — Het mishandelen der soldaten blijft voortduren, ondanks de keizerlijke bevelschriften ; men moet ook zeggen dat de krijgsrechtbanken veel te toegevend zijn.

Te Dresden kreeg de onderofficier Grossman, die zijne ondergeschikten stelselmatig mishandelde, maar 15 dagen policiekamer.

Te Koenigsberg werd de sergeant Koujat, die een half onnoozelen soldaat weken lang gemarteld had, maar tot 4 weken dezelfde straf veroordeeld.

Te Posen ontsprong het de luitenant Gerber met een maand arrest, omdat hij zijne soldaten kaakslagen toebracht, « om ze in gang te zetten »

— EEN LOTERIJBRIEFJE. — Eene weduwe van Mulhouse had een loterijbriefje, hetwelk zij in bewaring gaf aan een gebuur, hem belovende het derde van de som, zoo zij prijs won. Er viel inderdaad op het briefje een prijs van 25,000 fr. Maar de weduwe weigerde nu hare belofte te houden. De gebuur daagde haar voor het gerecht, maar zijn eisch werd afgewezen.

Thans wordt gemeld dat er een nieuw proces zal ontstaan over het loterijbriefje. De weduwe had het gekregen van een man, met wien zij moest trouwen. Dezer dagen echter heeft zij de verkeering afgebroken, maar nu eischt de exverloofde de teruggave der 25.000 fr., onder voorwendsel dat het loterijbriefje een verlovingsgeschenk was en dat dit geschenk nu moet worden teruggegeven, aa genen de verloving is afgebroken.

Het gerecht zal zich dus nogmaals met de zaak moeten bezi houden.

Het voorzichtigste ware alles door een huwelijk te regelen.

Turkije. — HET OPROER. — Het aantal gevallen dooden en gewonen in het oproer te Stamboul, dinsdag nacht, wordt op over de honderd geschat. Een groot aantal officieren werden gedood, mishandeld of gewond. Vele anderen zijn gevangen gezet of houden zich verborgen.

Nazim Pasja, oud-minister van justicie, is bij misslag gedood ; men meende dat hij Riza Pasja was, minister van oorlog. Sadik Pasja is insgelijks gedood. Ook de minister van marine werd gekwetst werd.

Spanje. — EENE HOOGESCHOOL VOOR STIERENVECHTERS. — Niettegenstaande het uitverheidskarakter der stad Bilbao, heeft de zucht naar stierenvechten zulken invloed verwekt, dat er een ware universiteit is gesticht, om « doctors » te vormen in de kunst van Borubita, welke werkzaam was ten tijde dat krachtens een koninklijk privilege, zulke scholen bestonden te Madrid en te Sevilla, o s het einde der XVIIIe eeuw.

Het schoolgeld is bepaald op 10 pesetas, maar de studenten zullen om aanvaard te worden, zoowel op physieke als op plastieke vorming een examen moeten afleggen voor een jury. Zij zullen onderwezen worden met groepen van 10 tot 12 en zij zullen de eerste lessen ontvangen met nagemaakte stieren, daarna met tamme koeien en eindelijk met « novillos », jonge stieren.

Zij zullen vrijen ingang hebben tot alle stierengevechten en gedurende het jaar zal een bijzondere koers worden ingericht, waarna zij hun eindexamen aflaggen en dan « toreros » zullen worden benoemd, ja of neen.

Vermelden wij dat de stierengevechten een nieuwen torero gewonnen hebben in den beroemden schilder Ignacio Zucoga, welke naar Sevilla was gegaan om er de Paaschfeesten bij te wonen en een stier heeft gedood in een koers voor liefhebbers.

Zwitserland. — EEN TREIN IN EENE DIEPTE. — Zaterdag reed een trein, bestaande uit eene locomotief en twee reizigersrijtuigen de dienstspoorlijn op van den Lotschberg, van Brigue naar Goppenstein. In den tunnel van den Hohtein, op ongeveer 150 meters van den uitgang, langs den kant van Goppenstein, brak de aanhechtingsketting van de locomotief. Toen de freinwachter zich rekenschap kon geven van het gevaar, was het reeds te laat Nauwelijks waren de 2 rijtuigen, die nog zeer snel reden, buiten den tunnel, of zij stortten van een kant die minstens vijf meters hoog is. Een vijftiental reizigers zijn gekwetst, het meestendeel zeer erg ; allen werden naar het gasthuis van Brigue overgebracht.

Zweden. — BRUG INGESTORT. — TALRIJKE SLACHTOFFERS. — De houten brug welke over den beroemden waterval van Trolhattan, in Zweden, loopt is ingestort. Juist reden daarover twee wagens, geladen met steenen ; 10 arbeiders bevonden zich op de brug Deze laatsten stortten in den afgroud. Twee werden gedood en de andere zijn gevaarvol gewond geworden.

Amerika. — MOEDERS-DAG. — Op 9 Mei aanstaande zal in de Vereenigde-Staten « moeder-dag » worden gevierd. Deze viering draagt een zeer eenvoudig karakter, maar wordt grootsch door de algemeenheid, waarmee zij wordt in acht genomen. De beslissing, is dat op genoemden datum zooveel mogelijk alle Amerikanen door het dragen van een witte anjelier een uiterijk teeken geven van de liefde die zij hun moeder toedragen, of plachten toe te dragen toen zij nog leefde. De leiders van de vereenigiog, die propaganda maakt voor de viering van « moeders-dag », hopen te verkrijgen, dat president Taft en de gouverneurs van alle staten der Uni proclamaties zullen uitvaardigen, waarbij de viering wordt aanbevolen.

— ELECTROCUTIE. — Maandag is te New-York een 19 jarige jongen, zekere Bernard Carlin, met electriciteit terechtgesteld. Toen alles gereed was en men den stroom door het lichaam van den veroordeelde wilde laten gaan, gebeurde er niets. De ter dood veroordeelde bleef kalm zitten rondkijken. De geestelijke staakte zijn gebed. De stroom werd nu verbroken en weer aangezet en weer gebeurde er niets. Toen werd de electricien geroepen en deze vond spoedig dat er iets gebroken was in de geleiddraden.

Snel werd zulks verholpen en toen ten derden male de stroom werd aangezet, kostte het Carlin zijn leven.

Rusland — EEN BLOEDHOND. — Te Bakoe is zondag door de politie een kerel aangehouden, Toumboules genaamd, die sedert tien jaar niet minder dan 40 moorden gepleegd heeft. Zijne laatste misdaad is de moord op de vrouw Kolobolf, met wie hij woonde. Hij beschuldigde haar dat zij inlichtingen gaf aan de politie.

Azië. — GERUCHTMAKEND NIEUWS UIT CHINA. — Het Chineesch blad « De Weergalm uit China », dat dinsdag met de paketboot te Marseille is aangekomen, bevat het volgende nieuws, dat van aard is gerucht te verwekken :

Peking, 27 maart : Z. Excellentie Tuan-Fang, onderkoning van Liang-Kiang, heeft gelegraafeerd dat Sun-Yat-Sen-wie, de beruchte omwentelaarshoofdman, 30 duizend geweren verzonden heeft uit Tsuchima en Satsma in Japan.

De eerste zending, te Kiuton aangekomen, was verzonden uit Tsuchima en eene tweede zending, bestaande uit meer dan 10 duizend geweren, werd te Satsma op Chineesche jonken geladen, in bestemming voor Yanna en Kiou-Tchou.

De Japaneezen hebben met geweld een aantal inlandsche woningen betrokken, welke gelegen zijn te Tit-Ling.

Den 20 maart werden in de hoofdstad van Sout-Cheou 9 plunderaars om hals gebracht.

Hetzelfde blad ontvangt uit Koang-Toog de volgende inlichting : Eenige honderden Japaneezen hebbende inlandsche visschers van Veit-Chou verjaagd, die gevestigd waren aan de kust der Zuid-Zee van Koang-Tong. De Japaneezen hebben hunne nationale vlag aan den oever dier zee geplant !

Wat zou Japan van zin zijn ?

BINNENLAND.

ANTIQUITEITEN, EXPERTIESEN, aankoop. Koopt insgelijks oude pianos clavecijns van de laatste eeuw.
César ZONDERVAN, de Lignestraat, 60, Brussel

LUIK. — Te Aywaille is een houthakker aangehouden, die verdacht wordt een bosch te hebben in brand gestoken, uit wraak omdat een boschwachter hem beknord had wegens houtdiefstal. Hij heeft vrouw en kinderen.

X Stralen. Zenuwziekten. Gevolgen van ongevallen. Dr BIENFAIT, Boulevard d'Avroy, 62, Luik. — Van 8 tot 11 ure en van 2 tot 4. — Telefoon 1530.

ANTWERPEN. — EEN REISJE VERBRAND. — In de Witte Straat was, tijdens eene korte afwezigheid der moeder, de kleine Eddie De Naet te dicht bij de kachel genadert. Hare kleedjes schoten in brand, en ze bekwam zulke erge brandwonden, dat ze naar het gasthuis werd overgebracht, waar ze enkele stonden later overleed.

— VASTE GIBILS maakt de sausen lekker.

ZEDELGEM. — Te Zedelgem is een vreeselijk ongeluk gebeurd. Vrouw Dekderck, 60 jaar oud, kwam met den trein van Kortrijk, in gezelschap van haren echtgenoot. De trein stond stil in de statie en de man was reeds uitgestapt ; toen de vrouw hetzelfde wilde doen, zette de trein zich in beweging. Vrouw D. wilde dan op de kaai springen, doch haar kleed haperde en de ongelukkige viel onder den trein. Zij werd in twee gesneden

— OVERLIJDEN EENER HONDERDJARIGE — De honderdjarige Anna Lambert, wed Vlaemink, die verl. jaar te Wijnegem, op tweeden Paaschdag, haar 100jarig jubileum gevierd heeft, is dinsdag overleden.

BEURS Voordeelige plaatsingen. Vooraleer uwe operaties of plaatsingen te doen, schrijft of raadpleegt zonder verbintenis den Bankier Bourse Paris-Bruxelles, Montagne aux Herbes Potagères, 5, Brussel.

NAMEN — Het parket van Namen is te Gembloers afgestapt om te onderzoeken waaraan een 20jarig meisje, Julia A., geboortmiddelgestorven is, na een pijnlijk lijden.

De magistraten waren vergezeld van twee dokters, welke de lijkschouwing deden en de ingewanden medenamen.

Men veronderstelt dat het meisje het slachtoffer was eener onvrijwillige vergiftiging.

Ziek teruggekomen van een feest, zou de ongelukkige aan hare vriendin een poeder « antipirine » hebben gevraagd ; deze zou zich moeten vergist hebben en haar een hevig vergif toegedient hebben.

EERSTE COMMUNIE. — Laatste nieuwigheden in Kunstjuweelerij, Horlogiën en Goud mederij. — Huis CAMPOTOSTO, 33, Groenselmarkstraat, BRUSSEL.

MEENEN. — ERG AUTOMOBIELONGELUK. — Dinsdag kort na den middag, gebeurde een automobielongeluk, dat de ergste gevolgen kon

---

EENE Helleveeg

4e vervolg.

Laat ik mij even voorstellen, mijnheer, zegde de geestelijke, mijn naam is L. B. Cherry en ik ben predikant te Chicago. Het is voor de eerste maal na negen jaar, dat ik verlof neem en naar mijn vaderland voor eenigen tijd terugga. Ik reis tweede klas en als gij geen eerste klas neemt, kunnen wij nu reeds kennis maken. Gij hebt een donzelig gehad, anders niets, en als ik naar mijn kamer ga, zal ik u een huismiddel geven. Laten wij nu eens naar de namen zien.

Hij zette zijn bril op, terwijl Maybury hem in het oor fluisterde :

— Den derden naam van boven — gauw ! Ik kan hem nu lezen, maar ik meen te droomen.

— Die naam is Ivan S. Leonards, zei mijnheer Cherry, den jonkman daarna verbaasd aanstarend. Deze was opgesprongen, het zijvertrek ingevallen en had den hotelhouder zeer onzacht bij den kraag gevat.

— Hebt gij hier een mijnheer Ivan S. Leonards in huis ? duwde hij hem toe. Waar kan ik hem vinden ? Welk nummer heeft zijn kamer ? Aarzel niet, man ! Ik ben een vriend van hem, als hij de Ivan S. Leonards is, dien ik bedoel.

— Gij rijt er dus niet zeker van ? was de weervraag van den hotelhouder Dan durf ik het nauwelijks wagen u naar zijne kamer te sturen, want hij heeft mij ten strengste bevolen hem geheel met rust te laten. Hij kwam hier gisteren avond aan en gaat met de « New-York » naar Engeland, zijn gezondheid is zeer geschokt, geloof ik.

— Dan moet hij mijn vriend zijn ! riep Maybury opgewonden uit, ter, breng hem mijn kaartje, of neen — zeg hem liever dat Jack Maybury hier is — dat zal voldoende zijn.

De waard haastte zich aan zijn verlangen gevolg te geven en verscheen, na verloop van eenige minuten, met mijnheer S. Leonards, die hem op den voet volgde. Hij was een stoutkoon gebouwd jonkman, hoewel zijn vaalbleekemagere, ingevallen wangen en holle oogen getuigden van een zware ziekte, die eerst kortelings geweken was. Hij liep bovendien tamelijk voorover en toen hij Jack gewaar werd, werden zijne wangen bleekrood gekleurd.

— Gij kunt zoo lang van deze kamer gebruik maken, heeren, zegde de waard, het is mijn privaat bureel en niemand zal u hier storen.

Het volgend oogenblik hadden zij elkaars handen gevat, want hun gemoederen waren te vol om zich duidelijk in woorden te uiten te geven en de hotelhouder trok zich bescheiden terug en sloot de deur achter zich.

— Jack ! oude jongen !

— Ivan ! Leeft ge nog ?

— Ja, dat nog wel, maar daar is alles ook mee gezegd, zegde kapitein Ivan op zwakken toon. Het klinkt bijna ongelooflijk.

Zooeven wenschte ik vurig iemand te ontmoeten, dien ik vroeger gekend heb, iemand die mij van huis en van Engeland vertellen kan.

Hij ging in den stoel waarop hij zich had neergezet, achterover liggen en ademde moeilijk, kuchend.

— Gij zijt ziek, Ivan ! riep Jack ernstig uit.

— Neen, na al hetgeen ik reeds geleden heb, noem ik dat geen ziekte meer. Ga zitten, vriend, en vertel wat van Engeland ; in meer dan zeven maanden heb ik niets van dien kant vernomen. Stel u voor, ik heb nog niet eens een Engelsch dagblad ingezien. Ik beproefde van morgen den *New-York Herald* te lezen, maar hij bevat de geen enkel bericht uit het vaderland, vervolgde hij fluisterend, ik bedoel over mijn vader en — en Beryl Grant.

— Zeer waarschijnlijk, gaf Maybury ontwijkend ten antwoord, iedereen hield u natuurlijk voor dood ; de dagbladen deelden eer tijd lang niets dan berichten over u mee. Gij werdt doodgeschoten en door de rebellen meegevoerd. Men heeft militairen uitgezonden, maar de soldaten brachten slechts bewijzen voor uw dood mede, bewijzen, die door niets te weerleggen waren. Maar ik zou liever daarover met u redeneeren, als gij er sterk genoeg voor zijt, oude jongen. Uw uiterijk maakt mij ongerust ; gij moet u onder geneeskundige behandeling stellen.

— Och, ik ga hard vooruit, lachte kapitein Ivan. Ik brand van verlangen naar nieuws uit het vaderland Gij moet mij alles vertellen, Jack ; de onzekerheid staat mijn genezing in den weg. Ik weet, hoe sterk de krachten van mijn vader afgenomen zijn ; Roper heeft het mij meermalen geschreven en de hemel alleen weet, hoe verheugd ik was bij het vernemen, dat hij in beterschap toenam en het ontvangen van een brief met zijn volle vergiffenis. Ik stemde toe met Beryl in het huwelijk te treden en ik denk, dat het arme kleine ding mij op haar manier bemint heeft. Ik verafschuw die voorbereidingen tot en beproevingen voor een huwelijk, maar mijn hart is volkomen vrij en daarom mag ik hopen eenmaal gelukkig te worden — wanneer ten minste thuis alles in orde is.

Angstig vragend zag hij daarbij Maybury aan.

— Ik heb de mijnen na kerstmis niet meer gezien, zegde Jack, en hoewel Elia altijd lange, gezellige brieven schrijft, maakt zij nooit gewag van gebeurtenissen in de voornaam er kringen.

Gij weet dat ik gedwongen was mij in den handel te begeven en dientengevolge behoeren mij niet meer tot de aanzienlijkste in het graafschap. Ik brand van verlangen te vernemen op welke wijze gij aan den dood zijt ontsnapt en waarom gij u niet bij de overheden aangemeld hebt.

— Gij ontwijkt mij zooveel mogelijk, Jack, verweet hem kapitein Ivan. Beantwoord mij deze vraag — zeg mij, of mijn arme oude vader dood is. Ik heb het gevoeld, en het gewaagen na het eerste oogenblik, waarop mijn bewustzijn terugkeerde, maar steeds vlei ik mij met de hoop zijn stem nog eenmaal te zullen hooren. Zeg mij de waarheid, Jack — ik ben op alles voorbereid.

Maybury's stem trilde een weinig en hij dorst zijn vriend niet in de oogen zien.

— Het bericht van uw dood, de heftige ontroering doodde hem, zegde hij. Ella heeft het mij verteld. Hij heeft niet in het minst geleden ; hij viel achterover en stiert zonder dat eenig geluid over zijne lippen kwam.

Dr. Lawrence was juist bij hem ; dat zegt genoeg.

Ivan bedekte zijn gelaat met beide handen. Toen hij na een wijle zijn hoofd weer ophief, parelden er tranen in zijn oogen.

— Het was geen verrassing voor mij, zei hij, toen ik weer begrijpen kon, wie en wat ik was, scheen ik het reeds te weten. Nog één vraag, Jack, en dan zal ik u alles vertellen, wat mij betreft, als gij mijn geschiedenis wilt aanhoren. Hoe liep de veldtocht tegen de negers af ? Ik hoop dat zij onderworpen zijn. Mijn voortvaren dient aan een erbarmelijk einde.

Het zou mij niet gespeten hebben in een eerlijk gevecht met den sterken vijand gevallen te zijn, maar door een paar huilende wilden verslagen te worden, dat was wat al te erg.

— Oh, zoodra er voldoende troepenmacht aanwezig was, heeft men ze op vreeselijke wijze gestraft ; eenige duizenden werden neergeveld, zoo lat weldra de rust weerkeerde.

Maar nu ben ik toch nieuwsgierig te vernemen, hoe gij den dans ontsprongen zijt.

— De zaak is zeer eenvoudig, begon S. Leonards en ik denk, dat het aantal van hen, die hetzelfde meemaakten als ik, ontsbaar is.

Ik werd dan in een scharmuiseling zwaar gewond en de troepen, waarover ik het bevel voerde, sloegen hals over kop op de vlucht. Men kan op de inboorlingen slechts matigies rekenen Ik werd door de vijanden opgeraapt en een der aanvoerders eigende zich mijn kleeding en wapens toe. Toen ik weer tot bewustzijn kwam, lag ik spiernaakt op een stapel dierenvellen, bijna gek van koorts. Ik denk dat de wilden in hun krijgshaftige opgewondenheid mij gebeel en al vergaten, want niemand zag naar mij om, zoodat ik tegen het invallen der duisternis kons zag te ontsnappen.

Ik kan mij alleen herinneren, dat het in mijn hoofd klopte en bonsde en dat mijn oogen als vuur door mijn aderen schenen te slorpen. De koorts maakte mij half waanzinnig en nadat ik mij in dien toestand een nacht en een dag voortgesleept had, verloor ik het bewustzijn voor goed. Ik werd in Eldorva Rawine gevonden door een Amerikaansch koopman, die met een karavaan, vergezeld van zeshonderd man, door het dal trok.

De naam van dien man was Vanburgh. Hij bezat een eigen schip en maakte juist een groote handelsreis. Ik was veel te ziek om hem iets te kunnen meedeelen, en hij had niets van het verdwijnen van een Britsch officier vernomen. Hij beschouwde mij dienhalve, met ten onrechte, als een rondzwervende Engelschman, die ternauwernood den dood ontkomen was.

Mijnheer Vanburgh had mij te bed laten brengen en ik denk, dat ik heel lang ziek ben geweest, want toen ik weer tot het bewustzijn kwam, waren wij reeds een maand in volle zee, zooals de scheepsdokter verzekerde. Ik wilde mij niet bekend maken en hoewel de kapitein en ik alras goede vrienden waren, legde hij niet de minste nieuwsgierigheid aan den dag. Ik ondekte, dat het schip eerst in vijf tot zes maanden de terugreis zou aanvaarden, aangezien zij ook inlichtingen op Indische Oceaan moesten worden afgegeven.

Aan deze reis terugdenkend, komt zij mij eerder voor als een droom dan als werkelijkheid. De koorts, die mij in de Afrikaansche woestijn had aangetast, meld zoo hardnekkig aan, dat men zich aan boord meermalen afvroeg of het niet beter ware mij in zee te werpen Ik kwam dat alles natuurlijk eerst later te weten.

Ivan streek met de hand over de oogen, en Maybury mompelde :

— Arme kerel !

— Er zalt niet veel meer te vertellen, ging S. Leonards voort. Juist twaalf dagen geleden vielen wij te San Francisco binnen. Ik beef nog eenigen tijd bij mijneer Vanburgh en hij was zoo voorkomend mij vijfhonderd dollars te leenen, waarmede ik de terugreis zou kunnen aanvaarden. Ik heb hem mijn gansche geschiedenis verteegen, maar mij stelde vertrouwen in mijne eerlijkheid. Zoo in Amerikaan dient niets tegen hem te zijn, hij heeft er hem de eerste aanzien de [illegible] kwam geworden [illegible] Ik ben [illegible] eenig [illegible] en [illegible] de *New-York* naar Engeland.

— Ik hoe de reis niet zeer lieflijk schip, merkte Maybury op. Ik ben hier ongeveer twee weken voor zaken geweest. Welk een gelukkige ontmoeting, Ivan ! Ik kan met mij ternauwernood voorstellen, dat mijn oude schoolkameraad nog leeft en dat wij zoover van huis elkaar gevonden hebben. Maar gij zijt nog ziek en ik zal u zorgvuldig en liefderijk moeten verplegen.

— Ik hecht geen bijzondere waarde meer aan het leven, was Ivan's somber antwoord, nu mijn arme, oude vader niet meer is.

— Foei, dergelijke gedachten moogt gij niet koesteren.

— Een onverklaarbaar gevoel van loomheid drukt mij neer en de toekomst komt mij verre van rooskleurig voor.

— Nogmaals zeg ik : foei ! hield Maybury hardnekkig aan. Zijt gij niet een rijk man ? Ik heb het een ander over het testament in de dagbladen gelezen en daaruit begrepen, dat gij zoowel enorm veel geld als een groot landgoed, dat goede rente afwerpt, te wachten hebt Hm, gij zijt met al die rijkdommen waarachtig niet te beklagen. Zie eens naar mij ! Ik ben blij jaarlijks tweehonderd vijftig pond te verdienen. En dan hebt gij nog uw verloofde, mejuff. Beryl Grant. Ik ke de dame niet, maar gij zegt zelf dat zij u liefheeft.

— Dat vermoed ik alleen, omdat zij heeft toegestemd mij tot echtgenoot te nemen, bromde Ivan, met licht gefronst voorhoofd. Als ik levend in Engeland aankom, moet ik maar door den zuren appel heen bijten, en haastig liet hij er op volgen : Gij hebt van het tes ament gesproken, Jack ; hoe is mejuffr. Grant verzorgd ?

Maybury dacht even na.

— Juist, nu herinner ik het mij Wel, zij krijgt natuurlijk, bij uw overlijden, alles, voor zoover ik weet. Als gij Engeland levend bereikt ! Zet toch dien onzin uit het hoofd !

— Toch vermoed ik, ging Jack, na een korte pauze, voort, dat gij aan u